

prideržal, ker je hotel dolg izplačati nekemu upniku, katerega imé in stanovanje sodniku tudi naznani. Baš zaradi tega nij hotel ónega zneska v mošnji načeti, ker je dolg iznašal ravno 500 piastrov, ter je raje šel zlati novce, ki mu ga je Turčin dal za olje, v bližnjo prodajalnico menjat.

Zdaj se Jusuf oberne proti Turku in ga vpraša: „Kje si dobil mošnjo s piastri, ki je bila najdena pod tvojo haljo?“

„Prodal sem različnim trgovcem nekoliko vaganov ječmena in sem denar skupil“ odgovori Turek naglo in brez vsega premislika.

Na to vezir v roki ploskne in dva njegova sužnja stopita v sodno dvorano. „Pojdi in prinesi mi kropa v sodno dvorano“ zaukaže prvemu: „a ti idi na terg, kjer je Turek ječmen prodal, in prinesi mi od enega ali več žitnih trgovcev 500 piastrov mnogoverstnega denarja“ reče drugemu. Sužnja odideta, da izveršita, kar jima je bilo naročeno.

Ko je bilo vse to storjeno reče sodnik svojima sužnjema, naj gresta in mu prineseta dve precěj veliki posodi v dvorano. Tudi to se je zgodilo. Zdaj vzame sodnik najprej óni denar, ki ga je suženj prinesel od različnih žitnih trgovcev, ter ga dene v prvo posodo, v drugo pa izstrese ónih 500 piastrov iz mošnje, za katere je pravda tekla. Ko se to zgodi, zapove svojemu sužnju naj v obe posodi vlije nekoliko vrele vode. Suženj stori, kakor mu je bilo rečeno. Sodnik zdaj vzame dve paličici ter prav pridno meša ž njimi novce v vrelej vodi.

Vsi, ki so bili v dvorani, čudijo se sodnikovemu ravnanju in nihče ne vé, kaj bode iz tega. Nekateri celó mislijo, da vezir copra. Vse je tiho in čaka, kako se bode stvar končala. Ko se vrela voda v posodah že precěj učuhne, ogleduje Jusuf in prevdarja vodo po verhu ter prosi tudi druge nazoče, naj bi to storili in poveršno vodo pogledali.

Po verhu vode, v katerej je bil denar žitnih trgovcev, plavale so same pleve, prah i. t. d., a po unej, v katerej so bili ukradeni denarji, videli so se sami oljnati cinki. Ta modra poskušnja je dovolj pokazala, da je Gerk nedolžen a Turčin tat, ki je mošnjo z novci res ukradel, kar je tudi potem obstal. Jusuf ga po turškeji postavi obsodi k smerti na vislice. Žitnim trgovcem pošlje izposejene novce zopet nazaj, a Gerku izroči ukradeno mošnjo, ter ga še obdaruje z dragim kaftanom (praznično obleko) in ga spremi celó na dom sè svojo častno stražo.

Iz tega se razvidi, da se je treba včasih tudi zvijače poslužiti, predno se pride pravici do jedra.

K.

Čimu poješ kos?

„Čimú poješ vsako jutro
Kos, ko komaj se daní?
Prej iskat si pojdi hrane,
Kjer se zernice dobi.“ —

„Če tud' druge tice zernje
Mesto mene poberó,
Vendar mi še dost' ostane,
Ko odpojem pesnico.

Torej prej, ko grem po hrane
Zmíraj Bogú hvalo dam,
On me vstvaril je, dobrote
Vse od njega le imam.

Nijsem tako nehvaležen,
Da bi hrane prej iskal;
Perva je, Bogá da hvalim
Petje mi zato je dal.“

F. Šetina.